

РЕШЕНИЕ

№ 1810

гр. София, 12.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **739** по описа за **2020** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс \(АПК\)](#) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания [/ЗАНН/](#).

Образувано е по касационна жалба на К. В. К. срещу решение от 112.07.2019 г., постановено от Софийски районен съд, НО,136 състав по НАХД № 15481/2018 г.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № 18-[ЕГН]/17.07.2018 г. на заместник началник отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на касатора са наложени две административни наказания "глоба" - в размер на 20 лв. на основание [чл. 185 ЗДвП](#) за нарушение на [чл. 20, ал. 1 ЗДвП](#) и в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца за нарушение по [чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" ЗДвП](#).

В касационната жалба се твърди, че решението е неправилно, постановено в противоречие на материалния закон и процесуалния закон, несъответно на събраните доказателства. Иска се от съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП. Ответната страна не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по [чл. 211, ал. 1 АПК](#), във вр. с [чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН](#), срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление.

Не са изтекли, както сроковете по [чл. 34 ЗАНН](#), така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Районният съд е обсъдил приложените по делото писмени доказателства, въз основа на които е установил, че на 18.05.2018 г., около 18:20 часа, К. К. управлявал лек автомобил „Ситроен Б.“ с рег.номер на МПС СВ 8972 КА, собственост на [фирма]. На кръстовището на [улица] и ул. Ф. К.“ при извършване на маневра ляв завой от средна лента, между управлявания от него лек автомобил и лек автомобил "Опел" с ДК [рег.номер на МПС], намиращ се в лява лента, управляван от В. П. С. възникнало ПТП. К. напуснал мястото на ПТП. Повиканите на място полицейски служители, извършили проверка по случая, при която изготвили Докладна записка и издали Протокол за ПТП № 1690991. Били проведени издирвателни мероприятия, вследствие на които бил установен водачът на лек автомобил „Ситроен Б.“ с рег.номер на МПС СВ 8972 КА. След установяване на водача К., същият саморъчно попълнил декларация от 21.06.2018г., в която обяснява механизма на ПТП и въз основа на Докладна записка и Протокол за ПТП бил съставен акт за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено и процесното НП.

От приложените пред въззивния съд доказателства безспорно се установява извършването на посоченото в АУАН и НП нарушение, а именно че К. В. К., поради недостатъчен контрол върху МПС реализира ПТП, с което е осъществил състава на разпоредбата на [чл. 20., ал. 1 ЗДвП](#), съгласно която водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Изложеното налага извод, че правилно е ангажирана отговорността на касатора.

В същото време е безспорно, че К. не е изчакал пристигането на органите на полицията, като е напуснал мястото на произшествието, с което е осъществил състава на нормата на [чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" ЗДвП](#), както и че при пристигането на контролните органи, К. не е бил на мястото на ПТП. Последното представлява нарушение на правилото на [чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" ЗДвП](#), за което следва да се наложи предвидената в санкционната норма на [чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП](#) санкция. Административнонаказващият орган е наложил административно наказание "лишаване от право да управлява МПС" и санкция "глоба" в приблизителен до минималния размер, предвиден за такъв вид нарушение, предвид на което въззивния съд правилно е посочил, че размера на наложените наказания е съобразен с тежестта на нарушението и степента на вината на нарушителя.

Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. В тази връзка неоснователни са доводите на касатора за липсата на доказателства относно съпричастността му в състоялото се ПТП. Изводите на съда съответстват на събраните писмени доказателства по делото. В НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при

които е било извършено. Установява се съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание [чл. 218., ал. 2 АПК](#) съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание [чл. 221, ал. 2 АПК](#) вр. [чл. 63 ЗАНН](#) оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София- град, 18 касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.07.2019 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 136 състав по НАХД № 15481/2018 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.